

REVISTA LITERARA
reportaj - satira - umor
Inregistrata Tribunalul Arad,
Sectia III Nr. 22/1938

Director:
SIMION NICLEA

Redactia si Administratia
ARAD
Str. V. Babes Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. intreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile intre-
prinderi. Abonamentele se platesc inainte.

D. Dr. Boțioc și bugetul

— Sau unde duce tăcerea —

De D. Dr. Boțioc, fostul celebru mar, cunoscut mai cu seamă prin numita poveste a cărămizilor — veste care l-a făcut gust de o fabrică de cărămidă ce și-a și cumrat-o — nu s'a mai auzit de mult vreme. La un moment dat s'a părut că d. Dr. Boțioc nici nu mai e în Arad, atât de adâncă era tăcerea ce-l înconjură, căci placa de alamă — care-l poartă numele — în intrarea casei cu Nr. 1 din Cloșca, nu putea și nu poate să se miște. Și atunci, tăcerea adâncă — eveniment într'un fel oarecare prin însăși, a fost sfârșită — poate că violată — printr'o cuvântare publică, în limba maghiară la o adunare a sindicatului proprietarilor din Arad. Era și asta un prilej de manifestare publică, un fel de susținere, aducător de simpatie de celebritate și „sunătoare” adunări electorale din suburbiile orașului, unde Boțioc primar rostise cuvântări ce merita să figureze în antologia literară de propagandă electorală. Accesul scontat însă nu s'a arătat, și în afară de câteva șireturi apărute în presa minoritară, nimeni n'a luat în calcul de perorațiile sindicaliste și oarecum proprietariste ale d-ului Alexu Boțioc primar în retragere și cărămidar activ... Dacă nici noi n'am avut act de cuvântarea sa, atunci puteți închipui ce succes a obținut.

Nemulțumit de acest insucces și nemulțumit de coșmarul primariatului, mai cu seamă de participarea la congresul orașelor ce a avut sub decedatul regim al naționalistilor la București, când a fost ales, între alții și dsa ca președinte conform uzului, a trebuit să dea un discurs în orașul său, care e și al nostru. Și între altele, a spus și următoarele:

*„Miroasea când răsare
miroase ca o floare,
Dapu' seara când apune
pute... de nu vă pot spune!*

Nemulțumit de insucces și nemulțumit de tăcerea ce-l înconjură, a eșuat mereu prilejul de a se salta în tribuna publică și a se impune în opinia publică. Dar, loc! Nu avea nici un prilej. Amicul nostru nu s'a dat bătut ci s'a pus la lucru mai abil decât vânătorii de sălbatic. A așteptat o lună, două... un an dar tot nimic. Când să-l apuce tăcerea cu totul, a fost publicat pe exercițiul viitor al conducerei a primăriei, — sin-

gura conducere care a întocmit bugete reale în ultimii ani.

Ce s'a gândit talca Boțioc? Hai să mă leg de buget și să-l ard un apel de să-l meargă fulgii!. N'oi avea eu dreptate, dar mai bine așa, că-mi va sări toată lumea în cap. Ziarele mă vor pomeni, primăria mă va combate, lumea va discuta, cafeneaua va băfii și toți vor trebui să-mi pomenască numele. Și iată, iară voiu fi cunoscut ca pe vremea când eram primar, senator, etc. și când puteam injura cum îmi plăcea mie!

Fară să mai stea mult pe gânduri, d. Dr. Alexu Boțioc a trântit apelul și a dat sfârșit la gazete, comunicându-și isprava. Scopul și l-a atins, căci toată lumea vorbește iarăși de dsa. Gazetele sunt pline de numele d-sale. E și combătut, este criticat. Nu importă, căci numele d-sale circula din nou ca banul!... Ce câștigă din afaceri această habar n'avem. O fi știind doar dsa. Sau poate e un sentiment de actor batrân care înainte de a părăsi delințiv scena, mai ține să mai fie odată în centrul preocupărilor tuturor pentru a și mai aminti odată, cu toată intensitatea timpurile glorioase când era tinăr și... atotputernic în toate.

Gândindu-ne la aceste, trebuie să ne gândim, fără îndoielă, și la răul ce apelul d-ului dr. Boțioc l-ar putea produce. Impledând, eventual punerea în aplicare a bugetului. Au mai fost cazuri de aceste, când de pe urma unor ambiții minore și de feleu așteia primăria a trebuit să plătească bani grei, bani pe cari în ultimă analiză tot bietul contribuabil îi scoate din buzunar. E-te sficient să amintim că la primărie s'au luat multe hotărâri menite să îndrepte stările de încru cari fac și azi obiectul plângerilor cetățenilor. Hotărârile aceste însă nu au putut fi aduse la îndeplinire, deoarece întotdeauna s'a găsit cineva să facă apel împotriva lor, astfel că lucrurile s'au lungit la infinit. Cel mai plastic exemplu în această materie îl constituie licitațiile publice pentru procurarea autobuselor necesare transportului în comun. Rezultatul acestor a fost apelat de către unul nemulțumit din te miri ce motive. Hai apoi la dasbateri nesfârșite. Intre timp, prejurile n'au stat pe loc ci s'au urcat și azi primăria — prin întreprinderi — trebuie să plătească sute de mii de lei mai mult, numai așa de gustul de apel

al unor... apele care până la urmă au fost respinse.

Ce se va întâmpla dacă apelul d-ului dr. Boțioc va avea efecte asemănătoare? Cine va fi vinovatul? D. Dr. Boțioc sau primăria?

Vinovatul real va fi d. dr. Boțioc, dar lumea va striga după primărie... E drept așa? Desigur că nu!... Dar s'a gândit d. dr. Boțioc la treaba asta când și-a pus apelul pe hârtie și când l-a înaintat? Credem că nu și rău a făcut, căci nu e drept ca primăria să scoată din foc castanele ce dsa le-a băgat la fript!...
Radu Baltag

Al sunat?

Unul dintre foștii clienți ai lui Bravo, și care a pierdut din popularitate în ultima vreme, mai ales că a început să facă riduri pe ochi și să fie văzut din ce în ce mai rar în societatea femeilor, a rămas totuși cu o mare slăbiciune pentru sexul de peste drum. Slăbiciunea a cîpătat acum însă, sens propriu. Deh, omul nu-l de fier. Mai ales cu trecerea anilor. De aceea amicul nostru face mai mult iluzie decât amor, când se întâmplă să aibă în garsonieră pe cineva.

Așa, mai zilele trecute, avea oaspeți. Probabil că era prea cald în cameră, pentru că gazda și oaspele feminin s'au desbrăcat. Și fiindcă — tot probabil — vor fi fost oboșiți, s'eu culcat. Dar fiindcă nu le era somn, gazda a început să se joace, în tovarășia fetel de-alături. Și s'a jucat, și s'a jucat, și s'a jucat...

Dar nu s'a întâmplat nimic. Era și greu.

Fetița își cam pierduse răbdarea, se svârcolea, dar nu i-a făcut nici un reproș. Doar la un moment dat, când omul de lângă ea a pus mâna pe unul din cei doi butoni pe cari femeile-l poartă întotdeauna la piept, a ntrebat cu curiozitate:

- Al sunat cumva?... intră!
- O, nu, mulțumesc, credeam că-l stricăta sonerie...
- La mine nu...! a ripostat fata și s'a sculat repede.

Intrebare

- Taticule pestii cel mari mănâncă și sardele?
- Da puiele.
- Dar cum deschid ei cutiile?

Gila Iuân Nojâță și cire

Mă apu nul mulțumire că cu frigu a-esta mai slăbește uomu la cap și că limba îl umblă mai în silă în gură da ca vânători să să facă ge rușinie

apu alastat și ufolă curată. Că dară așe o pășit on notarș ge pacle ge pângă Hălmaș care so dus și tel la vânat Da ge vânători marie șet când sor apropiat mal încle o fână căță luge or auzit și or și văzut urme ge giganți vânătoriu nost so suit înton lemn că o zis iel că g n-tră crenji poșt pușca moi b nle giganu ciar în numile tatălul acle tinge io pus popa mtru când lo bocezat ge gligănuș mal mic și lo dat gir-putu ca să sugă fișă gila măsă atunși când ie o avut vrieme să-l deie. Numa noro: că vânătoriu nost carel și notarș căceodată nu so întâlnit cu n și on gigan că aleșcia când or auzât căi și tel în pădure or triecut gialu și sor dus în alt hotar că or zis giganii că li nu să prind cu tel. Apu zic și io că binior jăcut că numa ar firămas fără păr pă ureci și numa ar fi îngețat amu pă gieru aiesta și lar fi mărcaț rușinia aclo în pădure că dară numa urecile gila cai îngețat și căceodată gela măgari. Noa apu o triecut asta și vânătoriu nost so lasat gi pagubă cu giganii că dară o zis tel aleșcia or fugit gi frica lui. Noa o mal triecut și o mal triecut și pă vânătoriu nost alesta lor cemat la on uspăț că dară domn în sat și mal marie gicăt tel numa popa it căi mal nalt con capa gi cât tel. Și so dus notarășu nost și o fost cu marie corje și ca să vadă lumina corajia lut o luat cu tel și pușca așela cu carle no putut pușca giganii. Noa și pă drum căță casă gila beserică vânătoriu nost nimic alta numa să tragă cu pușca. O pune la ochi trage gi cocoș și apasă cu gegetu pă cocoș da pușca nu te foc, cum o zis domnu drector a nost când o auzit gi treaba asta Apu mal năcăjtită gin triaba asta o fost mireasa că dară ia le la uspăț nu so pușcat. Săraca că le nu so gângit la vânători că nn lo luat pușca foc numa la uspățu il. Noa opu nul așa marie bai că dară ba-lu alesta să poace răpăli numa nu știe să răpăliască vânătoriu nost că dară amu după ce șcim că nu lo luat pușca foc și triaba așela cu fujitu giganilor leșe astfel cam ge rușinie o jiră. Il triabă carle nut pântru vânători ge aleșcia faină. Dapu mare hibă nu că doară so răpăli și triaba asta apu ol mal scrie și geamu naltce că dară nișt larna nu vrea să să ghece cu una cu două și nișt giganii nu sor gâta il amu cu luctușă gin pădurile gi pă lângă Hălmaș.

Numa ge așela să nu vă pună păcicile să nu nte, trâmiceșt abolimentu că săptămâna aiasta nișt unu nu niășt trâmiceșt bantă pă răfăpș așe cum neășt trâmiceșt săptămâna șelelaltă. Să vă cam lăsași ge năravu diesta și să vă apucași să nte trâmiceșt lară.

Al vostu
IUÂN NOJÎȚĂ

Baia de Criș-Brad

— Cine credeți că a fost mai furios, după ce a apărut reportajul trimisului nostru special, relativ la balul din Baia de Criș? Desigur că nu știți, așa că ne permitem noi să vi-l spunem. Este arădanul venit pe aceste meleaguri să îndrepte lumea...

Nu știm pentru a cătea oră îl sfătuiți azi, dar o facem acum pentru ultima dată, să-l lase aerele de... stalfatretăr, că la noi — după cum am mai spus — nu prind amenințările și injurăturile... S'a înțeles bine?

— Despre pacostea căsătoriilor mixte am scris — nu chiar așa de mult — în aceste coloane. Problema a fost comentată din toate punctele de vedere, ajungându-se la concluzia că aceste căsătorii — între români și minoritare — nu pot decât să compromită prestigiul soțului — român — care a ajuns sub... pipucul streinel. Despre copii să nu mai amintim...

Ca în multe părți, Baia de Criș-ul are și ea... mixtele ei. În definitiv de ce nu le ar avea?! El dar ca să vedeți că toate cele scrise de noi sunt adevărate, remarcăm un caz: zilele trecute am auzit — trecând pe stradă noaptea — un dialog care m'a determinat să trag cu urechea la cele ce se discută, (de fapt era ceartă în toată legea!). Am auzit multe cuvinte „tari“, notez doar două expresii caracteristice: „Taci, Dumnezeu! Tău de ungueroaică spurcată!“... iar răspunsul veni și el prompt: „Taci, mamaligă prost!“ După acestea a urmat și o probă de păruială... Deh, dacă-l bal, bal să fie...

Nu mai avem de adăugat nimic mulțumiri du-ne, înregistrând cele de mai sus — să constatăm că cele scrise de noi — cu ani înainte — se adevăresc.

— Relativ la adunarea generală a duduiștelor noastre înregistrăm — deocamdată — doar... pipăirea terenului. La timp vom reveni cu amănunte inedite...

— Mă rog, azi vrem să scriem câteva rânduri despre trântorii proprietari ai restaurantului-speluncă, denumit atât de pompos... „Central“. Acești indivizi — de origine turanică — slidează tot cel românesc, jecmănesc pe biefelul consumator când acesta e puțin cu chef și sunt de o obrăznicie rar întâlnită. Jocurile de hazard se practică pe o scară întinsă, de seara până dimineața. Se înțelege că Lali joacă și el... Această seminție mai înțelege să se eschiveze și dela armată, pentru că nici unul din acești trântori n'au făcut vre-o zi de concentrare — deși alții stau pe zonă de 7-8 luni.

Prin tupeul ce-l au, lasă să se înțeleagă că sunt protejajii de d-primpretor. Nu ne vine să credem aceasta, cu atât mai mult cu cât dl. primpretor este un adevărat român.

Ne miră faptul că în acest local se găsește încă „Casina Română“, când s'ar putea amenaja în altă parte o cameră de care are nevoie...

— Două „măști“ au fost într'o seară în vizita la posesorul... costumului roșu. Au cam pășit-o, că era să încaseze o mamă de mardală dela un domn. Acesata pen-truca n'au fost recunoscute. După câte am putut afla, gazda n'a fost cavalier — așa după cum trebuia, ci s'a uitat la măști ca... poarta la vișel. Probabil ca n'a știut de acest obicei, atât de răspândit la noi.

— La bal, elevii — după terminarea programului — au fost trimiși acasa de un profesor. S'a insistat însă de către o persoană cu mare trecere la actuala stăpânire, ca elevii să mai rămână puțin. Remarcăm ca de data asta — stăpânirea fiind între daită și teighea — n'a jinit cont de aceasta intervenție. Faptul ne mira și gurile rele vorbesc ca acasa la stăpânire a fost puțină muzicuță pe chestie: „De ce n'al lăsat elevii până la ora două?... Cine era cutare?... De el ascultă sau de mine?“... etc.

— Al nostru Brădean, Gyury-frizerul l-a ars o mamă de beție la balul din Baia de Criș. Sa zice că a fost atât de pilit încât dimineața când s'a trezit n'a știut pe cine a scos regina balului.

Chestia asta ar veni ca și cum

ar fi fost ras fără săpun...

— O duduie din Mesteacăn a fost vazuta zilele trecute, seara târziu, în Brad, în societatea unor tineri. Curioși cum suntem din fire, am vrea să știm cum s'a dus dela bal acasa? S'au... s'a poticnit la Brad?

— Blondul nostru și-a instalat aparatul de Radio la... spital. Gurile rele vorbesca aceasta instalație, făcută într'o anumită cameră, este în legatura cu deseale sale vizite pe acolo. De altfel, moașa care a condus săptămâna trecută pe cele două dudui la cinema, însoțite și de blondul în chestie, este foarte... expeditivă: le mai rostuește ea câte un... ciolan de ros — așa ca să aiba ocupație... iar domnul în chestia mai veche, se jinge pe buze...

— O parte din cucoanele noastre — va rog să nu credeți că numai cele rele de muscă! — a fost revoltata de afirmația noastră, că zedca ele nu bărbesc. Din contră, sunt vre'o cateva cari se jin numai de bărbescă toată ziua, ba mai împodobesc, din când în când, fiuntea soțului, cu o frumoasă pereche de coarne — așa, sa mai simta și ceva... variație.

Mă rog, noi luăm act de această... revolta în deșert și vom jine în curent citorii cu toata activitatea din domeniu: bărbesci, ce o desfășoară unele...

*Dacă bine s'au certat
Și puțin s'au răbdunat.
Foate verde bob de linte
Sare unul președinte
Și grădește cetorlalti:
Stați în loc nu vă certati,
Ci mai bine vă împăcați
Iar după 'mșd. dciune
Fac cu toți o vngăciune:
Dă ne Doamnă și mai add
Că mai am, metri 'n ogradd
Și ne dă din cea mai bună
Din aja 'ntoarsă de prună,
Ca să bem pe datorie
Și o plăti toți din „cirie“
Că acum a'nceput parchetul
Și ne primim noi toți dreptul
Un metru doi cât o fi
Din „cirie“ 'l vom plăti.
Floriciă de cicoare
Vă rog să fiți cu răbdare
Că pe cea săptămână
Va veni una mai bună.*

Pecica

Cam de multșor ne onorează prezența sa, la noi, o nostimă duță dintr'o comună învecinată. doar că nu ne-ar face plăcere să credeți — dar ne gândim nu ce o poate determina pe nuda duduie, a lipsi atât de mult de lângă cel ce-i sunt dragi? Adică famșumșiale, nu zice nimic? Ori pe fiindcă e cam bogat, (șvon puber în localitatea n'a reușit a descoperi pe cel potrivit ași uni cu la tinul și-l caută pela noi!.. Aici, la găsit sau numai la... ochi, treaba noastră... Nu însemnă adică, dacă lumea și face vreo rere de pe urma apariției ei, mă înconjurată, — și de acelaș acesta ar fi și adevărul! (?) Adică nu știu... cum s'ar credeți ce vreți!..

Cert e, că a noastre consă — natural cu părul lătal — prea simți la largul lor văzând dudui... nu-l știm numele, — aproprie și mai cu seamă viză cu o hii, cum le răpește lula brumă de impresie degașată zâmbetele roșii — rouje — și părșite cu o totală lipsă de egoism. „Lasă numai că pleacă ea“... După câte se aude, Duminec va organiza un bal E păcăl că nu s'a terminat încă renouarea Casinoului, pentru a se aranja mai cu seamă că balul va avea la „Corporație“, care, după știe, e mai mult un local ungu decât românesc Toluși, dacă avea în vedere, se putea organiza într'altă parte... ajutorând prin asta un român, dându-l posibilă unui orecare câștig!

Se plimbă pe „Corso ul“ pe de câțva timp, câteva din așa d-re artificiale... Artificiale din că tot ce vezi pe ele nu i nă Poate, sintelice“ era mai poDa însă diferă proprietățile.. Și al Ma și aiurea naturalul se confundă și sisteticul, ear numai la prima Str dere. Tot așa și D-soarele noastre din bratalul „mă Floareo!“ au și la mult aspiratul miarțăit „Dră rică!“ numai prin schimbarea în d căminiei și tătutul părului. Au ștoară'n tară că s'au înscris în școală secundară, au schimbat gema cu bereta și tală-le pte dente la „Săru mână domnișo Cine le vede: crede; cine le vorbind: fuge.

Să vedeți: d rele noastre nu desbărat de „dracu“, zăua! și hotele de răs izbucnite din șcauzate de gurița d-lor, care teleg să tacă, când altceva nu scoate din te... „Și a fi vrea ceară în căsătorie un boclor, sau cel puțin un popă, d-soare năsucu'd și cu 2 luni de șco

Hălmagiu

*Foate verde firul ierbi
Cei căzuți din colțul grebli:
Foate verde iarba vacii
Și vișelu întinsă cracii...
Adecă ce vreau să zic
Să nu vă mint nici un pic:
Intr'o seară pe 'nserate
S'a svornit o nouitate:
Bietu Laly cu noroc
Au dat greș, măncal-ar focu!
Să vă povestesc pe scurt
Cum a fost și ce'o avut.
Așa după cum v'am scris
El trăia ca 'n paradis:
Are vacă, avea căței,
Avea scoară cu purcei
Aștepta măța să i fete
La pișiguș sub părete.
Ba avea și-un vișeluș
Și un bujoraș de pruncuț...
Inșă s'a scăpat de toate
Au plecat ca și pe roate.
A fost o minune mare
Că a fost tare 'n spinare.
Iar de ușă de scăpa
Măncă și pe soacră-sa.
Clar nu v'am lămurit
Că 'ntro seară a venit
O baită de lupi pribegi
La măncaț câini betegi;
Iar vișelu a crăpat;
Măța i-a fugit prin sat:
Iară lui spre mângăiere
I a rămas durerea 'n șele.
Foate verde scris ne scris
Nu mai am nimic de spus
Decât de Luciu vositoru'
Ce-a uitat pipa 'n cuptoru.
A eșit doar la plimbare
— Lăsând feșteala 'n căldare —
Cu vr'o trei fete 'mpreună
Le mînșea de mergea strună.
Le mînșea roșu și verde
Nimeni în lume nu-l prea crede...
Intr'o zi la patinaj
La Societate 'n oraș
A venit un hatarâng.
Să-l omoare avea 'n gând
Se sui pe el cu caii.
Să nu-i mai vie hazlaie.
Un prunc tișlăr Lăzaruț
Ce lucrează și desculț,
Inșă a scăpat un strop
Căci un cal era cam schiop.
Dar birjarul era bun*

*Căci a jinit tot pe drum,
Așa Luciu dimineată
A rămas tot cu viață.
Dușmănia dintre ei
Pentru o fată cu cercei
Ba mai are și mărgele
Mor amândoi după ele.
Chiar în horă l a strigat
Că Lazăr e supărat
Căci craganul a plecat
C'am de o dată e destul
Că și eu sunt doar sătul
Foate verde lemn domnesc
Eu tot „sulă“ mă numesc.*

Curtici

— Un pretins mecanic dala noi, tare mult se lauda ca el fi cel mai bun din depou.

Dar de ce nu se laudă și cu chestia, decând s'a razbit cu locomotiva din Lökoshaza în altă locomotivă care stațioana pe o linie di Curtici?

— Pompierii voluntari dela noi, pentru a nu-și uita meseria, în săptămâna trecută, au rupt parcul și s'au îndreptat spre câmpul de instrucție, dintre toți voluntarii remarcăm pe „Șerb“, pentru extraordinara-i rapiditate, dar în loc să jina furtunii cam în spre locul pretins al focului, dumnealui la îndreptat spre șanț la „Homori“

Băița

— În ultimul timp o duduiță absoventă, ne dă următorul răspuns: Nu voi mai lubii pe nimeni, decât pe caei care li chemă Coarci. Dar noi ne întrebăm ca de ce?

I-a corespons oare muștra lui?

— Un „lândărie“ dela noi, se laudă meru cu bătaia și ca este așa și așa de viteaz în mănșie. Dar noi îi zicem, ca nu cumva se creadă că-i tot la aprins de ch'brite prin curte la serenăzi. Subsemnații vor sta cu mâinile în buzunare?

Prunișor

*Cucuruz de pe răzor
Pe la noi la Prunișor,
Frunza nucului e lată
Și oamenii când se mbată
Ieș în stradă și se ceartă.
Foate verde matostat*

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornicele cele mai precise, tacămuri, și obiecte pentru cadouri la

COLOMAN HARTMAN

Bijutier

ARAD, Palatul Minorților. Prețuri solide.

cinat Pavelescu,
tuşa şi dricu

Se povesteşte, că volnd să meargă Paris şi neavând bani, Cincinat Pavelescu a isbutit să-şi procure o necesară dela o mătuşa bo-
dar pentru aceasta a trebuit joace o comedie desful de com-
tă.

Într-o zi plăteşte ceva conducătorul dric. El se sule şi se lunge înăuntru, poruncind să treacă strada nnde şedea mătuşa. Când ajuns acolo aceasta era la geamul opreşte. Cincinat se ridică şi

Bună ziua mătuşe!
Val, dar ce e cu tine?
Ce să fac! Mă plimb şi eu cu dacă nu am bani pentru tră-
mătuşa i-a dat banii să meargă Paris, să... consulte un doctor bun.

Şta universală

Într-o altă zi, spune Kipling, în Carte a junglei. Mowgli ucise Shere Khan, care teroriza întreg

aduse pielea celui ucis pe stă-supremului consiliu şi declară: Da aici înainte va fi pace. Dar plecând spre casă, trecu pe urile râului Waingunga şi văzu verbi, pe lupi, pe lei şi pe tigri lundu-se între ei, ca şi cum nu fi ajuns toată apa fluviul. atunci. Mowgli zise uimit: Cum? Nu e loc pentru toată în această imensă junglă? Adevăr, Pământul Pământul la vast nu este încăpător pentru lumea.

ar pentru a se bate, nu e nevoie de un foarte mic spaţiu. Dacă aceşti fraţi strâns unţi. dar bate cu înversunare în păintească, pentru o moşte- de îndată ce ultima lopată de mot va nivela terenul cimitirului, normântul tatălui lor. greutate animal cari nu se luptă ele, sunt oile. ele nu se ocupă de politică de dragoste. oile sunt de cele mai multe vorate. De lupi sau de oameni. dacă reflectezi asupra antece- lor unei fripturi de miel, rămân cu faţă de ipoteza unei păci sale.

Pe s'ar vedea insurat!

pe Petrică urlând în camera

Ah Doamne, dacă aş fi insurat!

în cameră. Petrică e singur.

Ce faci Petrică, vorbeşti sin-

Na vorbesc — strig.

Da de ce strigi?

Mă doare măseaua.

Şi ce strigi tu?

Strig: Ah de m'aş vedea însu-

Si de ce, mă Petrică?

Fiindcă mama, când i-am spus

doare burta, m'a răspuns:

Las'ca nu-i nimic. Până te în-

trece II...
gur, căci după acea vin altele!)
pre
le
te de a se termina lucrul,
ator povestea camarazilor săi:
Măfumas Domnului că am
cu viaja.
Dar ce ş'i s'a 'ntâmp'at?
Azi dimineaţă, am căzut după
de nouă metri.
Si n'ai păşit nimic?
Norocul meu a fost că eram
ma treaptă,

Cât se fură

Revista „Parlamentul” a d-lui N. Rusu Ardeleanu publică în numărul său jubiliar foarte sugestiv rezumat al operei de jaf şi de distrugere săvârşind de regimul democratic în ultimii ani ai existenţei sale, deli-
cvente. Din acest rezumat care este toluşi destul de lung, desprindem datele fâhărilor de mai jos,
Spiritul negru (două miliarde)
Staiusul Catolic (un miliard)
Soselele suedeze (un miliard)
Împrumuturile (trei miliarde)
Concesiunile aferenţelor (trei mi-
liarde)
Tariful vamal — pentru un ca
Max Auşnit & Co. (cinci miliarde)
Pădurile statului (cinci miliarde)
Tunelul Teliu (un miliard)
Cărbunii (câteva miliarde)
Industria... naţională (mult... multe miliarde)

Portofolii putrede (16 miliarde)
Permise de import şi export (mii de îmbogăţiri slidări)
Trustul cimentului (idem)
Comentariu acestor epice lovituri săvârşite de partidele politice, în în dauna averii publice şi a fie-
căruia dintre noi?
E superflu.
Il puteţi găsi nu în vorbe, ci în re-
aliţăle înconjurătoare: în sărăcia
fării, în cei douăzeci de ani de de-
zarmare a armatei noastre, în bo-
găşile nejustificate ale politicienilor,
anarhia şi în demoralizarea în care
am zăcut dela război şi până azi,
în toate rănilile şi disperarea unui
neam de robi răbdători, în toată
această putreziciune morală a demo-
craţiei de ieri şi de totdeauna.
(S. P.)

Aşa dintr'o nimica toată

Eral altfel nu fi minie om întreg şi liniştit
Cine este azi de vină dacă atâta te-ai fent?
Cine te-a 'ndemnat badiie să ascuţi comuniste,
Să-ţi dai banii pe ziare şi să crezi verzi şi us.ate?
Simţi cum nervii şi se tale şi nimic nu mai te 'ncântă?
Şi concerte întregi de păsări ai în cap şi îţi tot cântă
Tu nu vezi că 'n tot războiul nu-t nimica serios
Totul merge alandala, totul e... aşa pe dos
Cântă radio, (şi „Valsul” fi-a plăcut întotdeauna)
Dar, deodată se opreşte şi 'n urechi îţi strigă una
Atenţiune! Atenţiune: Ultimul comunicat
Sări în sus, tu, şi-ţi închipui că ceva s'a întâmplat.
Havas spune: Pe 'ntreg frontul nu este nimica nou.
Pace bună, aşa să fie, li răspunzi la rândul tău
Dar deodată D. N. B-ul ne anunţă zece vase scufundate
Nu l'aşo, răspunde Reuter, noi le-am scufundat pe toate
„Căutaţi în fundul mării să vedeţi c'avem dreptate
Noi nu am pierdut n' mca, vasele noastre-s intacte.
Să nu l'ascultaţi pe aştea se infurie D. N. B.
Şi să credeţi ce vă spunem adevărul asta e:
Patruzeci de avioane inamice am doborât
Şi în toată bătălia noi nimica n'am pierdut

Tu ascuţi şi pe unul şi pe altul nu mai ai nimic de zis
Tragedia însă 'ncepe atunci când radio l'închis
Şi te 'ntrebi ca un zaratec dacă aşa ceva se poate
Îşi stă mintea 'n loc badiie nu poţi să le crezi pe toate.
Îţi urlă 'n cap comunicate Reuter, D. N. B., Havas
Simţi că-ţi tremură tot corpul nu mai poţi face un pas
Urutul de motoare îţi urlă fără de 'nctare
Aruncă radio afară, dai din mână şi din picioare
Te-ai pierdut toată omenia şi eşti vai de capul tău.
Ce să fi fac nu sunt de vină eu ştam că ai s'ajungi rău.
Lasă radio în curte oşa cum l'ai aruncat
Nu mai da bani pe ziare, catăşi treaba, e păcat
Auzi doar ce 'ndrugă aişi ce ai deacea vre'un folos
Nu vezi că'n războiul asta toate sunt aşi pe dos?
(Ev)

Conjugală

Domnul a venit la trei noaptea
şi se ascunde sub pat.
Cu un băj în mână, d-na încearcă
să-l scoată afară.
— Nu es, nu es, striga d. de sub
pat, ştau aici şi ştau unde-mi place
mie fiindcă eu comand ie casă.

Nu e locul!

Invitat să dejune la o familie de
bogătaşi evrei, un scriitor ulmi co-
mesenii cu spiritul şi cu buna dispo-
ziţie.
La cafea îşi făcu apariţia şi un
prieten de-al casei, tot un creştin
cărnia scriitorul i-se adresă răsând:
— Ce mai faci dragă Jean? mare
escroc eşti, ş'i-am dat trei mil de
lei şi te faci că nu mai mă vezi.
— Revoltat, noul venit, se adre-
interlocutorului, discret:
— Termină şi tu, nu vezi că nu
e cazul să povesteşti anecdote evre-
eşti.

De-ale lui Mitică

— Mă, eu dacă aş fi marinari, aş
descoperi imediat submarinele.
— Cum asta?
— Foarte simplu. Aş sta pe bord
şi aş privi. Şi cum aş vedea un
vas scufundându-se aş şti că în
aproiere e un submarin!!

Cumpărăţi haine paltoane,
mantăi de ploaie şi de
piele la
IOSIF MUZZAY
MAGAZIN DE HAINE
ARAD, vis-à-vis de Teatrul
Comunal
Mare asortiment de haine
gata. — Se execută şi la
comandă
Preţuri reduse

Colţul meu

de Mioara Cruda

... Nu mi am putut ţinea cuvântul şi
n'am fost la ceaiul licenţei industriale,
câci o răceală inopinată ca un ordin
de lăsaré la vatră din zona dragostei;
m'o trântii, singură, sub plapoma mea
Să nu vă gândiţi la lucruri slabe —
dar plăcute — căci e fost răceală nu
glumă, încât şi acum mi-e nasul cât o
căpşună din cele cu a căror zeamă cu-
coanele trecute îşi dau pe faţă întru
păstrarea tenului... Şi din cauza aceasta,
nu ştiu cum s'am comportat membrele
cărdui şi celelalte simpatii ale mele
din societatea arădand. Voi încerca
însă, ca Sâmbătă, să fiu să fiu în
deplinătatea forşelor... cereografice şi să
mă învărt, necunoscută şi iscoditoare,
în braţele vreunui cavaleo şi'n sunetele
unui langou languros şi molatic ca
blana unui pisoi, la ceaiul femeilor
unite.

Apropo de femeile unite! Cred că
numirea e un pleonasm, deoarece eu nu
cunosc femeie — şi câteodată sunt şi
fete — care să nu fie unite cu cineva...
Şi atunci de ce numirea asta? Sau
sunt şi femei ne unite? Adică da, sunt;
dar şi aceste au fost unite odă şi
poate sunt unite şi acum, dar în secret.
Apoi, mai sunt femei cari sunt de mai
multe ori... unite, adică vrean să zic...
dar nu mai zic nimic! În tot cazul,
şper că dela ceaiul unilelor să recolect
material suficient pentru trei cronici de
bărfeală şi un reportiar de rădăşi.
Până atunci, — pa!

Om foarte sincer

Un tată voia să-şi căsătorească
fiica.

Dar ţinea ca mai înainte de toate
generile său să fie un om cinstit.

Şi pentru a cumpăni moralitatea
pretendenşilor se decise să le pună
câte o întrebare.

Primul care se prezentă îi puse
următoarea chestiune:

— Vrei să te căsătoreşti cu fiica
mea... Foarte uşor. Dar mai întâi
să-mi spui, dacă găseşti pe drum
un pachet cu cinci sute de mii de
lei ce faci?

Tânărul nu ezită:

— Îl duc imediat la comisariat.

— Bine făcu tatăl. Vino peste
opt zile să mă vezi şi-ţi voi da
răspunsul.

Între timp se prezentă şi un tânăr
pierde-varr, elegant şi foarte vesel.

— Vă salut zise el jovial, sunt
dacis să iau fata d-ştră.

— Foarte bine, replică tatăl.

Spune-mi însă mai întâi, dacă
găseşti pe drum un pachet cu cinci
sute de mii lei ce faci?

Tânărul îi privi surâzând.

— Un pachet?

— Da!

— Cu cinci sute de mil de lei?

— Exact.

— Nu cu hârtii false?

— Nu.

— Foarte simplu, dacă nu m'a
văzut nimeni, îl bag în buzunar şi
renunş şi la d-ta şi la fiica dumitale.

Articole de lux

O ţarancă intră într'un magazin
de pe calea Victorial:

— Vă rog să-mi daţi una d'ala
ue ţinut sânil.

Vânzătoarea o serveşte.

— Şi cât costă?

Două sute de lei.

— Căaât?

— Două sute.

— Două sute? Nuu d-ră... Mai
bine să spânzure!!

La poarta raiului

Se prezintă 22 de aviatori nemți căzuți într-o crâncenă bătălie aeriană.

Întâmplă Sf. Pătru care tocmai se spăla pe dinți și iese cu spumă de pastă în barbă și cu peria înfiptă în brâu lângă chei:

- Ce-l cu voi, așa de dimineață?
 - Sfinte Petre, ne-a prins dimineața pe drum și vrem să intrăm în Rai
 - Da' cine sunteți?
 - Aviatori germani, căzuți eroic.
 - Câți sunteți?
 - 22.
 - Stați puțin aici.
- Și Sf. Pătru intră o clipă și-apoi iese din nou în poartă:
- Să intre trei.
 - Cum „trei“?
 - Trei au dreptul. Numai despre trei suntem informați că au căzut.
 - Da' cine va informa așa?
 - Agenția D. N. B

Chestionarul

sau: Cum se dă omul de gol

La o instituție publică din Arad se întocmesc fișele personale ale funcționarilor. În acest scop s'au lansat niște chestionare în cari se cer toate datele personale ca: anul nașterii, situația militară, starea civilă, pregătirea, Numele părinților, copiii, persoane pe cari le întreține, ce limbi vorbește, etc.

Un asemenea chestionar a ajuns și în mâna unui funcționar superior al acelei instituții, cunoscut prin gravitatea lui în orele de serviciu și prin cazul pe care-l face de cinstea și onoarea lui de funcționar și de soț.

Dar omul se trădează odată și odată, dacă ascunde cu prea multă grijă un secret. Căci iată ce a scris d. Cutare în dreptul rubricii: Persoane pe cari le întreține: „Asta-i chestiune care mă privește personal“.

Așa a aflat toată instituția și iată, cu binevoitorul nostru concurs, înreg județul, că d. Cutărică nu-i tocmai atât de sfânt cum vrea să pară..

Elevul la chef

- Măi fudorel astăzi iar ai băut.
- Am băut pentru ultima dată vin.
- De acum înainte nu bai numai apă?
- Nu! De acum încep cu... secărică.

Copii precoci

Un copil, în timp ce se afla pe stradă, puse piedică unui om între două vârste.

— Nu ț-e rușine! Îl spuse acesta. Cum îndrăznești să faci așa ceva? Eu ași putea să-ți fiu tata!..

Copilul rămase un moment mirat și apoi zise:

— Am mai auzit eu acasă povestea cu mal mulți tați, dar mama nu mi-a pomenit de d-ta nimic.

Cadou

- Undeva într-o țară în război, o doamnă intră într'un magazin. E foarte aferată.
- Domnule, bărbatul meu se întoarce de pe front în permisie. Ași vrea să-i fac un cadou frumos.
- Să vă dau o cravată doamnă, o să-i facă plăcere.
- Nici n'o s'o vadă bărbatul meu poartă barbă lungă.
- Așa? Atunci cred că o pereche de pantofi, o să-l vie bine.

La armată

PLOT. MAJOR: D-le teterist, ia-ți jinuta mai marțială! Așa cum stăi acuma parcă ești o alegorie a păcii înarmate!

La agenția matrimonială

Funcționarul. — Ași avea o fată pentru d-ștră. Are cinci milioane zestre. Cere însă ca logodnicul dânsii să aibă un nume ilustru.

Candidatul. — S'a făcut! Eu sunt așa.

Funcționarul. — Cum vă numiți?

Candidatul. — Adam!!

De ce se amestecă ?

Într'un local de noapte din Spania, patru marinari discutau despre războiu: un italian, un german, un rus și un francez.

- Eu cred că un acord ar fi imposibil, între franco și comuniști, zise italianul.
- Nu cred mormăi rusul.
- În contra cui? se amestecă francezul.

Chelnerul care venea, era un spaniol și nu se putu abține și interveni:

- După părerea mea, eu cred că...
- N'apucă însă să termine, că cel patru îl înălțurara:
- Vezi de treabă, ce te amesteci tu în treburile noastre?

Dovada sigură

Candidatul (respins): Atunci viața nu mai are valoare pentru mine. Mă voi sinucide!

- Ea: Cu otravă?
- El: Da cu otravă!
- Ea: Dacă faci acest gest nu mă opun dar pentru a-mi arata că îți întradevăr la mine, te sfătuiesc să cumperi otravă dela farmacia tatălui meu.

Cine a câștigat ?

- Abia întors de pe zonă, într'o scurtă permisie domnul S. a primit o invitație la serata literară-muzicală dată în splendidele saloane ale doamnei R. Neavând încotro omul s'a dus. Gazda îi întâmpină voloasă.
- Te-ai întors? Te rog să mă scuzați, v'am trimis numai o invitație fiindcă știam că soția dumitale e singură.
- Nu face nimic D-nă! Având o singură invitație am tras la sorți cu nevasta mea, care din doi să vie.
- Și ai câștigat d-ta norocosule!
- Ba a câștigat nevasta mea.

Ce se petrece în lume

- Un piroscaf, plutind undeva în largul oceanului, zărește pe mica insulă pustie și neștăută, doi oameni făcând semne disperate. Bănuind că e vorba de niște naufragiați dintr'o recentă scufundare, comandantul trimite o barcă de salvare cu un locotenent. Când barca se apropie de țărm, cei doi naufragiați bărboși, aproape despuiați, doi robinzonii moderni, strigă:
- Salvați-ne. De trei ani stăm pe această insulă pustie.
- De trei ani? se miră locotenentul. Uite vă dau ziarele acestea să le citiți. Vreau să vă puneți întâi la curent cu ce se petrece în lume, înainte de a părăsi această insulă pustie.

Judecata de apoi

— sau ultimul fox-trott —

ACTUL I

Trompetele

(Scena se petrece ie rai)

Dumnezeu. — Ziua judecării din urmă a sosit. Lumea pe care am creat-o nu mai corespunde vederilor mele. De câte ori mi-arunc ochii pe pământ, zăresc jumătate din omănire discutând exclusiv despre finanțe și politică, în timp ce a doua jumătate dansează fără încetare în sunetele orchestrelor de negri. E prea monoton Draga Sfinte Petre, dă ordin celor șapte îngeri să sune în trompetele judecării de apoi. Sunetul acestor trompete va anunța oamenilor sfârșitul lumii. Du-te! (Sfântul Petru ese și se reîntoarce după câteva momente).

Sfântul Petre. — Doamne, ordinele Tale au fost îndeplinite. Dar e în zadar.

Dumnezeu. — De ce?

Sfântul Petre. — Cel șapte îngeri au trâmbițat, în spațiu, dar sunetul trompetelor n'a produs nici o consternare pe pământ. S'ar spune că oamenii nu aud semnalul judecării din urmă.

Dumnezeu. — Înțeleg. Oamenii nu mai aud trompetele noastre din cauza orchestrelor de jazz band cari mișună pe planeta și cari fac un șgomot mai mare decât alămurile noastre.

Sfântul Petre. — Atunci, Doamne ce-i de făcut?

Dumnezeu. — S'o lăsăm pe să-

plămâna vîltoare. Până atunci avea timpul să înlocuim vechile trompete, cu altele mai puternice, și de jazz-band colosal care să poată face auzit.

Sfântul Petre, așmît — Un band aici?

Dumnezeu. — Ce vrei, Sfântul Petre? Trebuie să mergem în vremea.

ACTUL II

Jazz-bandul judecării de apoi (Acelaș decor După o săptămână)

Dumnezeu. — Jazz-band ul alcătuit Am rechiziționat din pe cel mai îndrăciți muzicanți (Apropiindu-se de șeful orchestrei)

— Ce bucată vești execută, pe atrage atențiunea oamenilor?

Șeful orchestrei. — Un fox intitulat „Sfârșitul lumii“, cu un paniament de vulcani, de tunet vânt și solo de Siroco.

Dumnezeu — Incepeți! Vreți se deștepte morții și să treacă cel viu

(Orchestra începe să cânte Sfântul Petre, privind spre mânt. — Ce vacarm înspăimântător)

Dumnezeu — Cred că de această vor auzi și înspăimântător vor îndrepta spre valea lui Ios

Sfântul Petre, privind spre mânt. — Da, Doamne oamenii auzit. Dar.. e de necrezut!

Dumnezeu — Ce s'a întâmplat Sfântul Petre — S'au apus danseze

Ghiveci Național

Plecat am nouă din Vastui
Și cu sergentul zece
Dar sus pe gardul nu știu cui
O curcă stă și zice:
Mai lungă mi pare calea
Acum la 'ntors acasă
Ași vrea să sbor
Dăr țuica din cap zău nu mă lasd...
Legănându-și capu agale
In mers brazilor din cale
Curca le vorbește:
Colo'n Plevna și'n redute
Stau păgânii mii și sute,
Stau la pândă lupiați
Ca Românii turmentați.
Peneș stă pe câmp de pază
Noaptea i neagră'n jurul său
Când deodată o cucuoaă
Cu o siluetă roză
Se apropie și zice:
Vremea trece vremea vine
Tu citește-l pe Nojiță
Ce e rău și ce e bine
Ai să vezi din experiență!

E. Cuiu

Scotiană

În Scoția era odată un doctor care avu ingenioasa idee de a scrie pe firma dela poartă, următoarele rânduri:

„10 lire pentru cine vine la consultație prima dată; 5 lire pentru cine vine a doua oră și 2 lire pentru cine vine pentru a treia oră“.

Un scoțian care se simțea bolnav mese la acest doctor dar nevoind să plătească zece lire, de cum intră, se arță foarte familiar:

— Bună ziua domnule doctor, îmi pare bine că vă văd. Știți că iar m'am îmbolnăvit.

Doctorul, care nu-l mai văzuse

niciodată, îl privi curios, făcu că nu bagă de seamă.

— Da și ce doriți?

— Să mă cercăți, am simptome ca și prima dată.

— E foarte simplu, z se tul, mai fă odată rețeta cant dat-o întâi și nu te costă tătia decât 5 lire...

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizerie FAN CÂMPEAN, din Piața No. 3. Serviciu prompt și

MAȘINI DE SCRIS de vânzare de imprumut, la M. SZEGFÜ str. Brătianu 7. Tel. 11-44. de special de reparațiuni pentru șini de scris, mașini de tocure rezervoare. Depozit tie — șapirograf — indigo accesoriile pentru mașinile

Domnii abonați din com pe unde nu pot ajunge încă noștri sunt rugați, pe această să se pună la curent, tră du-ne abonamentul prin postal.

AVIZ
LUCRARI ARHITECTONICE tehnice, proiecte, măsurări, vize, execută: D-I Moros Arad, Strada Eminescu, apartamentul 17.

Faceți-vă datoria armată și cătră
Subscriind

Bonuri de înzestr

Administrator: SIMION BUDEANU